

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.908/2012/5.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2013. február 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette és más bűncselekmény miatt és társa ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2012. november 12. napján kihirdetett 6.B.68/2012/37. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett II.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 10.370 (tízezer-háromszázhetven) Ft II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s:

A törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett garázdaság büntetében {Btk. 271. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont}, ezért őt 1 év börtönre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról. II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett garázdaság büntetében {Btk. 271. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont} és életveszélyt okozó testi sértés büntetésének kísérletében {Btk. 170. § (1) bekezdés, (6) bekezdés I. fordulat}, ezért őt halmazati büntetésül 2 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az elkövetés eszközéül használt pillangókés, valamint a szintén lefoglalt 1 darab bicska elkobzásáról. Kötelezte a vádlottakat az eljárás során keletkezett bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen II. rendű vádlott indokának megjelölése nélkül, a védője pedig enyhébb minősítés és a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. I. rendű vádlott és védője nem éltek a jogorvoslattal. Az ügyész az ítéletet mindkét vádlott vonatkozásában tudomásul vette, így az I. rendű vádlott esetében első fokon jogerőre emelkedett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség 524/2012/1-I. számú átiratában a törvényszék határozatának helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 361. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

A II. rendű vádlott a nyilvános ülésen nem jelent meg. Védője fenntartotta fellebbezését. Előadta, hogy álláspontja szerint nem állapítható meg a tényállásból, hogy a vádlott szándéka kiterjedt volna életveszélyt okozó sérülés létrehozására. Azt ugyanis nem vizsgálta az orvos szakértő, hogy a sértetten egy pufi dzseki volt, és, hogy ezen keresztül a 8 cm-es pengehosszúságú kés elérhette volna-e a sértett tüdejét. Ezért indítványozta, hogy az ítélőtábla a vádlott bűnösségét Btk. 170. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntetében állapítsa meg a ténylegesen bekövetkezett eredménynek megfelelően, és ehhez mérten enyhébb büntetést szabjon ki vele szemben.

Az ügyész szintén fenntartotta az átiratában foglaltakat.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a 349. § (1) bekezdése szerint a fellebbezéssel érintett II. rendű vádlottra nézve teljes terjedelemben felülbírálta. A felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást igen nagy alapossággal, részletesen, a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 351. § (1) bekezdése alapján a másodfokú ítélkezés alapját is képezi.

Az elsőfokú bíróság az ügy helyes eldöntése kapcsán lényeges bizonyítékokat számba vette, és azokat okszerűen a logika szabályai szerint értékelte. Részletekbe menően vonta alapos vizsgálat alá a vádlottaknak a tényállás megállapítása szempontjából igen kevés információval bíró vallomásai mellett rendelkezésre álló sértetti és egyéb tanúk vallomását, a helyszíni szemle adatait, valamint az orvos szakértői bizonyítás anyagát. A bizonyítékokat egyenként és kölcsönösen is mérlegelési körébe vonta és helyesen alapította a tényállást a sértetteknek az egyéb bizonyítékok által alátámasztott vallomására. Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelése hibátlan, az abban foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont le következtetést a II. rendű vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. Az élet és a testi épség büntetőjogi védelméről szóló 15. számú irányelv útmutatásai alapján valamennyi bizonyítékot, kiemelten az orvos szakértő által adott véleményt, értékelve, megalapozottan állapította meg, hogy II. rendű vádlott tudata átfogta az életveszélyes sérülés bekövetkezésének reális lehetőségét, és abba legalább is belenyugodott. Így helyesen mondta ki őt bűnösnek a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntetékének kísérletében.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen feltárta, azokat helytállóan mérlegelte és a bűncselekmény tárgyi súlyához, valamint a elkövető személyi körülményeihez igazodó, a törvényi rendelkezésnek megfelelő szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltást szabott ki vele szemben. A büntetés tett arányos,

szükséges és egyben elégséges is a büntetési célok elérésére, és összhangban áll a büntetéskiszabási elvekkel is. A büntetett előéletű, cselekményét ittas állapotban motiválatlanul, kitartó szándékkal, maradandó fogyatékossgot és munkaképesség csökkenést, illetve 8 napon belül gyógyuló sérülést okozó módon megvalósító vádlottal szemben a kiszabott büntetés inkább enyhének, mint súlyosnak ítéltető, ezért a másodfokú bíróság az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Helytállóan mondta ki bűnösnek a II. rendű vádlottat a garázdaság büntetében is. Nyilvánvaló, hogy az ittas állapotú I. és II. rendű vádlottaknak a szórakozóhelytől nem messze véghezvitt, több személy által észlelt erőszakos magatartása kihívóan közösségellenes volt, és megbotránkozást keltett. Egyetért az ítélőtábla azzal, hogy a garázdaság tényállása az életveszélyt okozó testi sértéstől függetlenül megvalósult. A garázdaság megvalósítása során is bántalmazást, könnyű testi sértést szenvedett.

Az elkobzásra, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megállapítására vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2013. február 27.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

. Gömöri Olivér sk.
előadó bíró

Dr. Háger Tamás sk.
bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 6.B.68/2012/37. számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2013. február 27.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelűl:
tisztviselő